

Kinderdienst – 7 juli 2019

LOPEN OP HET WATER

Bijbellezing: Mattheus 14, 22-33

Wat een heel bijzondere geschiedenis hebben wij gelezen... Wat hebben die leerlingen van Jezus toch iets heel bijzonders meegemaakt...! Ze waren in de boot gestapt om naar de overkant van het meer te varen. Want Jezus wilde dat zij alleen zouden gaan, zonder Hem. Jezus wilde even alleen zijn. Want er was zoveel gebeurd. Johannes de Doper was dood, Jezus' neef. Vreselijk. Vermoord door de koning. Maar toen Jezus nadat Hij dit vreselijke nieuws had gehoord even alleen wilde zijn, juist toen kwamen er weer allemaal mensen naar Hem toe om naar Hem te luisteren en om te vragen of Hij de zieke mensen wilde beter maken. Nou, Jezus kon deze mensen niet wegsturen. Hij hield van hen en Hij wist dat zij Hem nodig hadden. Daarom maakte Hij mensen beter en sprak tot hen. Hij gaf hen zelfs op een wonderlijke manier te eten: van vijf broden en twee vissen maakte Jezus een maaltijd voor duizenden mensen! Maar nu was het avond geworden en wilde Jezus even alleen zijn. Alleen om te bidden. Even alleen met Zijn Vader in de hemel. Jezus ging de berg op, om te bidden.

En toen gebeurde het... Toen de leerlingen van Jezus dus zonder Hem in de boot waren gestapt om nog heel laat in de avond naar de andere kant van het meer te varen..., toen brak er een geweldige storm los op het meer. Een heel sterke wind..., heel hoge golven... en het was al donker geworden..., wat vreselijk eng! Maar wat er toen gebeurde... Jezus kwam naar Zijn leerlingen toe..., Hij liep over het water.

Nou, daar wil ik nu eens met jullie verder over nadenken..., wat dit nu betekent...: waarom staat deze bijzondere geschiedenis nu in de Bijbel? Wat kunnen wij ervan leren?

Waarom zou Jezus nu over het water hebben gelopen? Als er iemand gered moet worden uit het water, dan is het mooi als er iemand in het water duikt en ernaar toe zwemt. Maar Jezus zwemt niet naar Zijn leerlingen toe..., Hij stuurt ook geen engel zoals je wel eens in de Bijbel leest, Hij *loopt* over het water. Waarom zou Jezus dat doen?

Ik probeer het uit te leggen: als vroeger in de oorlog een soldaat gewonnen had, dan zette de soldaat zijn voet op de nek van zijn vijand. Dat betekende: 'kijk eens hoe machtig ik ben! Ik heb gewonnen van de vijand!'. Nou, als Jezus gewoon met Zijn voeten op het water loopt..., dan laat Hij daarmee zien dat Hij zo machtig is..., dat Hij de Overwinnaar is..., dat Hij zo bijzonder sterk is, nog veel sterker dan die hele zee!

Ja, de zee, dat meer... Als jij aan de zee denkt, denk je – zeker met het mooie weer - misschien aan lekker zwemmen... en in de golven springen... of aan de mooie vissen in de zee. Maar voor de mensen in de Bijbel betekende de zee iets heel gevaarlijks. Bij de zee dacht men aan gevaar, aan kwaad, aan dreiging, aan angst en dood. In Psalm 93 wordt ook over de zee, over het water, gesproken als iets wat heel groot, spannend, eng en gevaarlijk is. Maar nu laat Jezus dus zien: Ik ben sterker! Ik ben de Overwinnaar. Kijk maar: Jezus loopt gewoon over het water, de vijand is verslagen. Dus: bij alle dingen waar jij bang voor bent..., wat jij misschien heel erg spannend vindt... - is er iets wat je heel erg spannend of moeilijk vindt? (als er iemand ziek is, waar van je houdt – als er iemand sterft – als je alleen bent en soms pijn hebt...) - denk dan maar aan de Heere Jezus: Hij is sterker, Hij is machtig. 'Je hoeft niet bang te zijn, al gaat de storm te keer.'

Even naar de grote mensen toe: in het Oude Testament wordt gesproken en gezongen over de God Die door de wateren Zijn weg baant, over de weg van God door de zee... Prachtige woorden en beelden om Gods macht mee te bezingen. Maar nu zien wij: Jezus is deze Machthebber. Hier in de storm op

het meer van Galilea wordt al iets van Pasen zichtbaar: Jezus heeft alle macht. Hij heeft de macht over alle dreiging en geweld... Over alle duisternis en dood. Hij heeft Zijn voeten op de nek van de zee gezet. Hij is Overwinnaar!

In die Man die met tollenaars en zondaren zat te eten..., in die Man Die Zijn hand legde op de zieken..., die Man Die al die mensen zojuist niet naar huis had kunnen sturen omdat Hij met innerlijke ontferming over hen bewogen was, hen wilde genezen, hen wilde voeden..., in die Man is God Almachtig – El Shaddai - Zelf tot ons gekomen. Dat was voor de discipelen niet te begrijpen..., ze moesten stapje voor stapje in dit mysterie worden ingewijd... Maar: *is het al tot u doorgedrongen als u die (misschien wel) overbekende geschiedenis over 'Jezus Die op het water loopt' leest en je misschien laat afleiden door de vragen of dit wel echt gebeurd is en hoe dat dan kan enzovoort...: God Zelf is deze wereld binnengekomen.* Met Zijn geweldige overmacht. Met Zijn Goddelijkheid. Daar loopt Hij als mens over het water naar ons bootje toe. Omdat Hij niet vanaf een afstandje toe kon zien hoe het met deze wereldboot ging..., de wereld zinkt weg in haar ellende..., de wereld gaat ten onder, zo vrezende veel mensen..., maar God nam de stap..., om zo menselijk dichtbij te zijn... omdat Hij met innerlijke ontferming bewogen was. Niet dat lopen op het water is het wonder, hoe bijzonder dat ook is..., nee, *dat de almachtige, boven alles en iedereen verheven God tot ons is gekomen...*, dat is het wonder, wat verbazing en ontzetting oproept. Deze wereld met al haar stormen en duisternis is niet los van God. Want de almachtige God laat blijkbaar niet los!

Ik ga weer terug naar de kinderen: Jezus loopt op het water om daarom te laten zien dat Hij zo bijzonder machtig en sterk is... en dat wij daarom niet bang hoeven te zijn. Maar... weet je nog hoe de leerlingen van Jezus zich op dat moment voelden? Zij waren bang. En ze waren heel druk bezig om ervoor te zorgen dat zij niet met hun bootje zouden zinken. En toen zij Jezus zagen komen..., toen werden zij zelfs nog banger! Want zij zagen eerst niet eens dat het Jezus was, ze dachten dat het een spook was. Want ja, er waren in die tijd allemaal verhalen over spoken en machten die in het donker op de zee rondwaalden...

Ik vind dat wel iets heel belangrijks om aan jullie te vertellen: de leerlingen waren gewoon bang. Wij zingen vaak 'je hoeft niet bang te zijn' en dat God de sterkste is..., maar toch kan je soms wel eens heel erg bang zijn, of iets heel erg spannend vinden. Want toch gebeuren er heel nare dingen, ook al is God zo heel erg machtig. Toch gaan er mensen dood. Toch is er hongersnood op de wereld. Toch doen mensen soms heel erg naar tegen elkaar. Waarom dat allemaal gebeurt? Ik weet het niet. Maar van de leerlingen hier in het bootje leer ik hier een heel belangrijke les: ook al mag je echt op Jezus vertrouwen, dan kan het soms nog echt wel eens heel donker in je leven zijn of heel spannend. De leerlingen zouden volgens mij echt wel hebben gedacht 'waar is Jezus nu? Ik zie Hem helemaal niet!'. Of: 'waarom bleef Hij nou daar aan de kant en liet Hij ons in dit bootje gaan?' ... Jezus kwam pas heel laat naar hen toe. In de vierde nachtwake, zo staat er in de Bijbel. Dat is: toen het al bijna licht werd. Heel de nacht zijn ze bang geweest..., moesten vechten om niet met hun bootje te zinken... en dan ook nog geweldig schrikken omdat aan een spook dachten en Jezus niet herkenden... Ik hoop dat je echt op Jezus vertrouwt, omdat Hij voor je zorgt en je helpt..., maar het kan dan echt nog wel eens heel erg moeilijk zijn. Geloven in Jezus betekent niet dat alles goed gaat en er geen vervelende dingen gebeuren.

Even naar de grote mensen toe: wat een geweldig contrast bevat deze geschiedenis. Jezus in alle rust biddend op die berg..., terwijl zijn discipelen aan het ploeteren waren, om te overleven, om niet ten onder te gaan. Jezus Die hen tegemoet komt – wat bijzonder mooi en troostrijk! – maar Jezus komt wel pas in de vierde nachtwake, als het al bijna licht wordt. Ik vind dit zo veelzeggend. Geloven, dat betekent soms gewoon: 'het uithouden in deze wereld vol storm en dreiging'. Soms

staan woorden als 'God is bij je' en 'God maakt vrij' zo haaks op hoe jij het leven op dit moment ervaart. Want zou Hij dan niet eens op een eerder moment iets van Zichzelf kunnen laten zien en je kunnen vrijmaken? Waarom pas in de vierde nachtwake? En misschien hoor je op dit moment Zijn stem nauwelijks door de storm die er in je leven woedt'. En soms is het leven zo dubbelzinnig: is het niet eens duidelijk, is het vanuit je levensbootje niet eens goed te zien of je een spookbeeld ziet, of dat je met God Zelf van doen hebt'. Geloven is soms gewoon: het proberen uithouden in de storm, ook al zie je even niets van God.

Ik denk dat Jezus Zijn leerlingen daarop stap voor stap wilde voorbereiden. Want hiervoor hadden zij al eerder een storm meegemaakt op het meer. Jezus lag toen te slapen (Mattheus 8). Ook een dramatische geschiedenis, maar goed: Jezus was nog fysiek aanwezig, ook al lag Hij toen op dat moment te slapen. Nu dus weer een storm op zee, maar nu was Jezus niet bij hen in de boot... Hij was op afstand. Nu, zo zullen straks de discipelen op weg worden gestuurd, helemaal aan het einde van het Matteusevangelie (X): 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan heen, maak al de volken tot Mijn leerlingen en doop hen... en zie, Ik ben met jullie alle dagen tot het einde van de wereld'. Stap voor stap werden de leerlingen op dit moment voorbereid: op het moment dat zij erop uit moesten trekken... Wat zullen zij mee gaan maken!.. de meeste discipelen zullen het leven verliezen vanwege hun missionaire activiteiten. Gekruisigd worden, onthoofd worden... Waar is Jezus dan? Waar was Zijn hulp? En toch gingen zij in vertrouwen op weg, omdat zij hadden geleerd en gezien dat Hij alle macht heeft en omdat Hij bij hen was. ... Durft u ook zo op weg te gaan in uw leven? In de stormen van uw leven, is er Eén voor ons aan het bidden. Het voelt misschien zo op afstand, zo ver weg voor u..., maar Hij verliest u echt niet op het oog. In de storm is Hij nabij. Nee, geloven maakt het leven niet rustiger, veiliger en aangenamer. Je hoeft niet te geloven, omdat het geloof je zo'n rustig gevoel geeft. Als je echt Jezus volgt, dan kan je leven soms heftig heen en weer geslingerd worden, zoals dat bootje van de leerlingen. Er moeten keuzen gemaakt worden, die je heen en weer slingeren. En je moet volhouden. Er zullen stormen los kunnen barsten..., crisismomenten zijn... en je zult Jezus dan ook echt niet altijd ervaren misschien..., maar juist daar werden de leerlingen nu op voorbereid... Zij mochten ervaren: in de storm was Hij toch nabij. Ongemerkt, wonderlijk nabij.

Nu wil ik nog even met jullie naar Petrus kijken. Even weer een vraag weer aan de kinderen: 'hoe kwam het nu dat Petrus eerst op het water kon lopen, toen hij dat aan de Heere Jezus had gevraagd... en dat hij er later doorheen zakte?' Het was geen wak..., het was iets heel anders... Petrus werd bang. Hij zag de wind, de storm... en de golven... en toen zonk hij in het water. ... Wat kan je hier nu van leren? We moeten naar Jezus blijven kijken!

Ik vertelde jullie ouders tijdens het oudersmoment iets over Jackie Groenen, weet je het nog? Zij moest tijdens het voetballen niet blijven kijken naar de tegenspelers, niet te lang kijken naar de bal, maar naar het doel kijken. ... Dat moest ook Petrus doen: hij moest niet naar de golven kijken, of de storm, of het water..., maar naar Jezus. Hij is ons doel. Zou je dat proberen? Om elke dag aan de Heere Jezus te denken? Ook als het wel eens stormt in je leven? Als je tegenwind hebt? Als je sommige dingen heel erg moeilijk vindt? Naar Jezus kijken.

Even voor de grote mensen: je zo in je dagelijkse leven, in je gewone dagelijkse dingen, met aandacht en concentratie focussen op de Heere Jezus, dat is een geloofsstap. Die eerste stap uit de boot van Petrus, ik weet niet of dat een geloofsstap was. Ik las vorige week een preek over hoe wij mensen uit de boot moeten stappen en geloofsstappen moeten zetten tegen onze angsten in. Maar daarna las ik een column van Matthijn Buwalda, waarin hij schreef dat Petrus aanvankelijk helemaal niet werd geroepen door Jezus om uit te boot te stappen. Petrus wilde zelf uit de boot stappen. Nu,

daarom hoeven wij ook niet allemaal uit de boot te stappen. Waarom wilde Petrus uit de boot stappen? Het staat er niet bij. Wilde hij gewoon bij Jezus zijn in de storm? Ik denk dat dit het is. En dat is mooi. Maar het kan ook gewoon een impulsieve actie zijn geweest. In ieder geval zakte hij met zijn kleine geloof door de golven heen en kwam hij uiteindelijk samen met Jezus en met een nat pak weer in de boot terug. Had hij maar in de boot gebleven en gewacht totdat Jezus de boot had bereikt...

Maar in zijn – misschien wel: impulsieve - actie kreeg hij wel een heel belangrijke les: kijk niet naar de storm..., maar kijk naar Jezus. ... Ik vind dat een heel praktische les: waar zijn onze ogen en onze aandacht vooral op gericht in het dagelijks leven? ... Kijk niet moedeloos naar je agenda, maar kijk eerst naar Jezus... en laat ik daarna door mijn agenda scrollen. Kijk niet naar de dag van morgen, waar je misschien als een berg tegenop ziet, maar kijk eerst naar Jezus... en ga daarna onderweg naar morgen. ... Kijk niet naar wat er allemaal van je wordt verwacht... of waarin je hebt gefaald..., of hoe je jezelf vindt..., maar kijk eerst naar Jezus, wat je van Hem mag ontvangen. Naar Hem Die in de storm ons tegemoet komt. Naar Hem Die macht heeft over de golven van de storm en de duisternis van de macht. Naar Hem Die Zelf in het water van de doop is ten ondergegaan., gestorven om onze zonden..., om ons het opstandingsleven te geven. Hij Die in Zijn macht en liefde ons levensbootje niet uit het oog verliest..., maar biddend... wakend.. ons tegemoet komt.

Soms moet je daarvoor eerst door je zelf geplaveide vloertje wegzakken... met je zelfvertrouwen of met je eeuwige twijfel... met je strategieën om het leven te maken... of het masker waarmee je op loopt. Soms moet je daarvoor eerst wegzinken om je weer te kunnen focussen op Wie in je leven het belangrijkste is.

Maar wat mooi! En daarmee eindig ik. Nog een laatste vraag aan de kinderen: wat gebeurde er, toen Petrus in het water dreigde te verdrinken? Wat zag Petrus toen? ... Hij zag Jezus' uitgestoken hand. 'Kom maar'. Dat is geloven: met lege handen Jezus uitgestoken hand vastpakken.

Als jij elke dag aan Jezus zult denken... ook als je het moeilijk hebt, aan Jezus probeert te denken..., denk dan aan die uitgestoken hand van Jezus. Hij zal je niet ten onder laten gaan. Hij stapt op je af. En steekt Zijn hand uit. Zijn machtige hand. Om je vast te houden. Door de stormen heen.

